

Để nghe nhạc Áo Lụa Hà Đông và xem hình SƠ TẬP Hà Đông, xin [BÌA MÃ VÀO ĐẶC](#)

Nhưng Sài Gòn anh đi mà luyến ngút
Bởi vì em sinh quán tôi là Hà Đông
Bao lần anh khiếp hãi sốt vô cùng
Đây trên mặt vịnh còn nguyên vẹt sỏi !
Anh vẫn nhớ em ngày đâu quát đầy
Cảm khúc cây dài lẩm đùa anh
Anh hõng hòn vui vã né lung tung
Chỗ sốt hú phóng ra đê đồng dòng tuột.
Gió mát bùa, anh đã rủu mặt bùa
Gió hai hôm thành rủi rủi cảm hồn
Bao lâu rủi ăn uống chung thiỷ ngon
Và đôi mắt mệt màng đang bầm tím
Em chưa héo đã vang lồng khép xóm
Em chưa gác mà đã đong rồng xanh
Bao lần anh toan tính muôn làm lành
Lòng run sốt làm sao anh dám nói
Em thích đánh thích thoi anh vẫn biết
Lòng chột lo chột sốt chung vì đâu
Đôi khi em còn dàu thiến thèn cu
Để anh lúy mặt xanh nhợ tàu lá
Lúc em đánh, anh chưa nhìn lồng lết
Giờ nôm lén nhóng nói chung nên lúi
Em đi rủi, khoái quá sốt mê tui!
Nhóng tháng ngày dại anh thôi bùm đập
Em ở đâu bên nôy hay bên nô
Hồi ngóng em sinh quán là Hà Đông
Anh vẫn run và sốt hãi vô cùng
Giờ hú anh bài thề tình khiếp đỗi mệt